

[Bækgaard.]

slag er et Led i Bestræbelserne for at lette Finansieringen af Byggeriet.

Vi har allerede, som det ogsaa er omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, en Lov, der hjemler Kreditforeningerne Ret til at give den Slags Forhaandslaan, som der her er Tale om. Nu er det altsaa Meningen ogsaa at give Købstadhyptekforeningerne denne Ret, og det finder vi fra mit Partis Side er ganske rimeligt. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Bonnichsen: Ogsaa mit Parti er enig i — som det allerede er udtalt af de to ærede foregaaende Ordførere —, at hvad der kan gøres for at støtte Boligbyggeriet, bør man gøre, ikke mindst i Tiden, der kommer. Jeg forstaar det saaledes, at det er et Risikomoment, man her vil tage væk fra dem, der projekterer deres Nybygninger. Det foreliggende Lovforslag er kun forholdsvis lille, og da det er en naturlig Konsekvens af, at man allerede er gaaet med til noget tilsvarende for Kreditforeningernes Vedkommende, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man vedtager Lovforslaget i dette høje Ting.

Lannung: Mit Parti anser det ogsaa for naturligt, at der gives Lovhjemmel for, at den nye Finansieringsform, Forhaandslaanene, skal kunne anvendes ved offentlige Anden-Prioritetslaan, saaledes som det her er foreslaet. De Grunde, der talte for den tilsvarende Ordning med deraf følgende Statutændring for Kreditforeningerne, gør sig principielt ogsaa gældende for Hypotekforeningerne, selv om den praktiske Betydning jo er noget mindre.

Vi kan derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, idet vi haaber, at denne Ordning maa medvirke til, at vi faar saa meget Byggeri i Gang som muligt.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 88

af 13. Marts 1942 om Tillæg til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4013; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 690).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Stumph: I Bemærkningerne til Lovforslaget om Forlængelse af Tillæg til Loven om smitsomme Sygdommes Udbredelse staar der:

„Skønt Faren for Udbredelse af Plettyfus, der i sin Tid var den umiddelbare Baggrund for Lovens Gennemførelse, nu er ringe, har man i Betragtning af, at Antallet af Personer, der er befængt med Lus, stadig er forholdsvis stort, ment at burde foreslaa Lovens Gyldighed forlænget yderligere, foreløbig for 2 Aar indtil Udgangen af Marts Maaned 1948.“

Skønt der ikke er oplyst noget om, hvor stort et Antal Personer der er befængt med disse Smittebærere — et Tal, som vilde have været særdeles interessant —, kan jeg dog anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting, da jeg synes, det er bedre at forebygge end at helbrede, selv om det sidste naturligvis ogsaa har sin store Betydning.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse, da vi behandler en Forlængelseslov, sige, at det er i høj Grad ubehageligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk som urimeligt, at vi faar saa mange Forlængelsesforslag væltet ud paa Rigsdagen paa et saa sent Tidspunkt inden Lovenes Udløb. Det er ikke af det gode, hverken hvad angaar Lovenes Behandling eller med Hensyn til Arbejdsmaaden i Tinget, da det giver et ganske urimeligt Arbejdstempo. Jeg synes, det maatte kunne lade sig gøre at faa Lovforslagene fremsat paa et tidligere Tidspunkt, uden at det vilde overbebyrde de højtærede Ministre alt for meget og volde dem et urimeligt Besvær. De maa i øvrigt ogsaa godt tage noget Hensyn til Rigsdagens Medlemmer. Denne Massefremsættelse af Forslag til Forlængelseslove er saa afgjort ikke af det gode, og jeg vil derfor meget bede om en haardt tiltrængt Ændring til det bedre af dette Forhold.

Nikoline Winther: Erfaringen har lært os, at der efter en Krig ofte kan komme store Epidemier af Sygdomme. Vi har sikkert alle i Erindring, i hvilket Omfang den Pest, vi benævnedes „spansk Syge“, efter Verdenskrigen 1914—18 bredte sig. For at